

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/47/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120234030
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6120234030.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XXXX, B., zastúpená advokátkou: JUDr. Mgr. Mária Kováčová, so sídlom Pod Sokolom 12, Nitrianske Hrnčiarovce, o zaplatenie 1.587,07 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10Csp/225/2020-248 zo dňa 24. júla 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

2. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej aj ZoSÚ), § 565, § 53 ods. 2 - 5, ods. 9, § 54 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 3 Oobchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. platného v čase omeškania.

3. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, keď ustálil, že zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. novembra 2018 súd zistil, že postupca Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a postupník EOS KSI, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 sa dohodli na postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania.

Zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty č. XXXXXXXXX vyplynulo, že právny predchodca žalobcu sa dňa 05. novembra 2015 zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 500,00 eur s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1 500,00 eur a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50,00 eur. Na základe potvrdenia zmeny výšky úverového rámca zo dňa 16. augusta 2016 bol žalovanej zvýšený úverový rámec na sumu 1 950,00 eur, s tým, že štandardná mesačná splátka je v sume 65,00 eur. Dňa 12. júla 2017 uzatvoril žalobca so žalovanou Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, z ktorej vyplynulo, že žalovaná uznala čo do dôvodu a výšky svoj záväzok zo zmluvy č. 50102929 (2 155,67 eur) vypočítaný ku dňu 02. júla 2017 a následného denného úroku z omeškania v zmysle zákonných ustanovení. V predmetnej dohode sa žalovaná zaviazala uhradiť pohľadávku v 24 mesačných splátkach

po 89,82 eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a ani z dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní. Keďže bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátok, právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú listom zo dňa 04. mája 2017 - predžalobná upomienka, na úhradu nedoplatku na splátkach o výške 195,00 eur, s tým, že ak do 11. mája 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaná v stanovenej lehote uvedenej v predžalobnej upomienke neuhradila dlžné splátky, tak právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02. júla 2017 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, pričom ku dňu 02. júla 2017 predstavoval dlh žalovanej sumu 2 155,67 eur, pričom istina z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá.

Podľa čl. XIII druhá veta Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, prijatím a schválením Žiadosti zo strany Banky sa táto Žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty A., D., vydávanej v spolupráci s CFH a zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou medzi Klientom a Bankou v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov.

4. Vecne argumentoval tým, že „v danom prípade je nepochybné, že strany uzavreli spotrebiteľskú zmluvu, jednak s ohľadom na povahu zmluvných strán, keďže žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy konal a žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a jednak s ohľadom na skutočnosť, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené podmienky zmluvy a nie je vytvorený priestor na dojednanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením. Na takto založený právny vzťah strán konania je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, ako i osobitné predpisy, a to najmä Zákon o ochrane spotrebiteľa a Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že 05. novembra 2015 vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom záväzkovo-právny vzťah uzatvorením Zmluvy o aktivácii Bankomatky Quatro vydaním a používaním kreditnej platobnej karty A., na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom: 206,27 eur, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť: 1 706,27 eur. odplata: 29,63 %, priemerná hodnota RPMN: 23,53 % p. a., doba trvania zmluvy: neurčitá, termín konečnej splatnosti: v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1 500,00 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50,00 eur. Následne na základe potvrdenia zmeny výšky úverového rámca zo dňa 16. augusta 2016 bol žalovanej zvýšený úverový rámec na sumu 1 950,00 eur, s tým, že štandardná mesačná splátka je v sume 65,00 eur. Následne dňa 12. júla 2017 na základe Dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní žalovaná uznala pohľadávku vo výške 2 155,67 eur vypočítanú k 02. júla 2017 čo do dôvodu a výšky, a zaviazala sa ju uhradiť v 24 mesačných splátkach po 89,82 eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Žalovaná suma tak predstavuje sumu vo výške 1 587,07 eur (pozostáva z rozdielu čerpanej sumy, vyúčtovaných poplatkov a úrokov - 3 716,89 eur a úhrad žalovanej - 2 129,82 eur), ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 768,10 eur a príslušenstva vo výške 818,97 eur.

Súd ako prvou otázkou sa zaoberal otázkou platnosti/neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej 02. novembra 2015 zo strany žalovanej a 05. novembra 2015 zo strany právneho predchodcu žalobcu. Z pohľadu ustanovení Občianskeho zákonníka, súd uzatvorenú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu uzatvorenú platne. Súd má za to, že v danom prípade medzi stranami sporu došlo k vzniku platného právneho úkonu, ktorý bol uzatvorený v súlade so zaužívanými dobrými mravmi, uzatvorený právny úkon zákon neobchádzal ani mu neodporoval, pričom bol uzatvorený slobodne a vážne. Subjekty, ktoré ho uzatvárali mali a majú plnú spôsobilosť na právne úkony. Išlo o úkon určitý a zrozumiteľný, ktorý nebol uzatvorený v tiesni, prípadne pod nátlakom.

V zmluve o aktivácii nie je dohodnuté právo veriteľa žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, ktoré tvorí základnú podmienku pre zosplatenie úveru stanovenej v § 565 Občianskeho zákonníka. Bez toho, aby takéto právo veriteľovi vyplývalo zo zmluvy, veriteľ nikdy nebude oprávnený platne zosplatiť úver. Táto podmienka zosplatenia úveru súvisí s povinnou náležitosťou zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. n/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania úveru. Absencia tejto náležitosti spôsobuje to, že veriteľ nemá právo úver zospaliť. Z tvrdenia žalobcu, ale aj z listinných dôkazov vyplýva, že právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo 04. mája 2017 upozornil žalovanú, že nedoplatok na splátkach vo výške 195 eur je potrebné bezodkladne zaplatiť a ak do 11. mája 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej

v mesiaci 03/2017 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Právny predchodca žalobcu 02. júla 2017 žalovanej oznámil vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a žiadal zaplatiť 2 155,67 eur. Z tohto prehľadu vyplýva, že veriteľ nedodrжал postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, čo si uvedomoval aj právny zástupca žalobcu, keď tvrdil, že zmluvou nebolo dojednané plnenie v splátkach, s ktorým tvrdením sa súd nestotožňuje. Splátka dojednaná v úverovej zmluve nie je individuálnym a opakujúcim sa plnením, ktoré by nemalo charakter splátky celkového dlhu. Každá dojednaná splátka mala určenú splatnosť a pri každej sa osobitne posudzovalo omeškanie.

Spornou otázkou sa stalo aj doručenie výzvy pred zosplatením, keď právna zástupkyňa žalovanej tvrdila, že táto výzva jej klientke doručená nebola. Súd mal za preukázané, že žalovaná výzvu prevzala 18. mája 2017 / č. I. 203 /, pričom predžalobnú upomienku je možné spárovať podľa číselného kódu XXXXXXXXXXXX. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že jej nebolo doručené oznámenie o zosplatení pohľadávky, súd uvádza, že pokiaľ by tomu aj tak bolo, nedoručenie právneho úkonu nevyvoláva jej neplatnosť z dôvodu, že takéto nedoručenie nemá za následok neplatnosť zosplatenia úveru.

Pokiaľ nedošlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pohľadávka veriteľa nie je postupiteľná z dôvodu, že tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná/ postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané. Postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a teda je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Druhou podmienkou, ktorá musí byť splnená, aby veriteľ mohol zosplatiť úver je to, aby pred poskytnutím úveru zo strany veriteľa s odbornou starostlivosťou bola posúdená schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Banka pred uzavretím úverovej zmluvy pri posúdení bonity žalovanej brala do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver bol jednoznačný záver o jej platnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra a z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ mal v čase poskytnutia úveru nasledujúce úverové vzťahy a to spotrebný úver M 68795313 s mesačnou splátkou 21 eur, spotrebný úver N44420915 s mesačnou splátkou 7 eur. Celkové mesačné úverové zaťaženie bolo teda vo výške 28 eur. Príjem vo výške 400 eur bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne. V konkrétnom prípade dopyt pozitívne reagoval na otázky: 6. Má XXXXXXXXXXXX za predposledný mesiac u zamestnávateľa IČO: 36494232, DIČ: XXXXXXXXXXXX vymeriavací základ aspoň 400? A, 7. Má XXXXXXXXXXXX za predposledný mesiac u zamestnávateľa IČO: 36494232, DIČ: XXXXXXXXXXXX vymeriavací základ aspoň 400? A, 9. Má XXXXXXXXXXXX za predposledný mesiac od všetkých zamestnávateľov vymeriavací základ aspoň 400? A, 11. Trvalo poistenie XXXXXXXXXXXX u zamestnávateľa IČO: 36494232, DIČ: XXXXXXXXXXXX za posledných 3 mesiacov viac ako 70 dní? A. Zároveň postupca disponoval informáciami o rodinnom stave žalovanej (slobodná) ako aj o počte detí (0). Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 400 eur (čistý príjem) - 28 eur (existujúce záväzky) - 198,08 eur (životné minimum) - 50 eur (iné mesačné výdavky) = 123,91 eur. Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru. Právny predchodca žalobcu preveroval príjem žalovanej cez Sociálnu poisťovňu, disponoval informáciami o jej rodinnom stave, počte detí / 0 /. Okrem toho nahliadol do úverového registra. Odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Nie odbornou je vtedy, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Nie odbornou je aj vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené taktiež. Aj keď totiž zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možností preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť. Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať. Súd s poukazom na uvedené v kontexte so skutkovým stavom zisteným z dôkazov vykonaných v priebehu konania dospel k právnomu záveru o tom, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ porušil svoje povinnosti overiť úverovú schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa, keďže jej poskytol úver bez overenia údajov o jej ekonomickej situácii, uspokojil sa s len s overením príjmu na základe dopytu Sociálnej poisťovne a platobnej histórie dopytom do úverového registra, avšak bez akéhokoľvek ďalšieho preverenia a aktívneho zisťovania jej bonity so skúmaním jej výdavkoch (na zabezpečenie ubytovania, stravy, dopravy, atď.), a pod.. Dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. K posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver pristúpil právny predchodca žalobca

len formálne, nevytvoril si reálny obraz o celkovej majetkovej situácii žalovanej a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný ustanovením § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre posúdenie splnenia povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (právny predchodca žalobcu) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. Podľa dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu, by toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľa.

Podľa názoru súdu v danom prípade nedošlo k platnému a účinnému zosplatneniu úveru právnym predchodcom žalobcu a z tohto dôvodu neplatného postúpeniu pohľadávky, to znamená, že žalobca v konaní nemá aktívnu legitimáciu v konaní, čo bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby bola skutočnosť, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru nekonal s odbornou starostlivosťou / § 7 ods. 1 /, z ktorého dôvodu nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové uplatnenie pohľadávky“.

Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

5. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

K nesprávnemu právnemu posúdeniu a aplikácii nesprávnych zákonných ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ žalobca v stručnosti poukazuje na priebeh predmetného konania. Zmluvné strany sa dohodli na špecifickom, revolvingovom úvere vo forme kreditnej karty. Zmluvné strany sa na plnení v splátkach nedohodli, dohodnuté bolo len opakované plnenie, pričom na rozdiel od splátok bola dohodnutá len minimálna výška takejto „splátky“ s tým, že povinnosť platiť tieto splátky vzniká len v prípade, ak k poslednému dňu účtovného obdobia existuje dlžná čiastka. Uvedené preukazuje aj skutočnosť, že samotná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, a preto podľa žalobcu nebol a ani nemohol byť v zmluve jednoznačne určený termín konečnej splatnosti. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nebolo dojednané plnenie v splátkach tak ako to predpokladá § 565 OZ. Tzv. splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Z uvedeného dôvodu teda nemožno hovoriť o tom, že bolo plnenie v splátkach dojednané (nakoľko povinnosť uhradiť splátku bola podmienená čerpaním úveru). Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Forma vrátenia úveru (t. j. v pravidelných splátkach, na výzvu veriteľa, v stanovenej lehote a podobne) je ponechaná zákonodarcom výhradne na vôľu veriteľa a dlžníka. Žalobca je preto názoru, že právny predchodca žalobcu stanovil čas pre splnenie povinnosti, teda pre vyplatenie dlhu dlžníkom, a to zaslaním podania zo dňa 04.05.2017 s názvom „Predžalobná upomienka“. Na základe tohto podania právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie poskytnutých finančných prostriedkov v zmysle ust. § 563 OZ, čo bolo v konaní preukázané doručenkou. Poukázal na názor uvedený v publikácii Občiansky zákonník II., 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck. Števček M... [et al.] 2019, 2131 s. V súlade s ust. § 563 OZ preto došlo výzvou zo dňa 04.05.2017 zo strany pôvodného veriteľa k uplatneniu si svojho práva, keď od dlžníka požadoval splatenie dlhu, nakoľko v čase trvania dlhu nebol dohodnutý čas jeho úplného splatenia a až touto výzvou pôvodný veriteľ určil splatnosť predmetného záväzku žalovaného. Na základe uvedeného je žalobca názoru, že súd vo svojom odôvodnení nesprávne právne posúdil splatnosť pohľadávky v zmysle ustanovenia § 565 OZ, a v spojení s aplikáciou nesprávnych ustanovení § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ tak došiel k záveru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru a pohľadávka sa nestala splatnou z čoho súd vyvodil, že postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu je neplatné, a preto žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu, takže podľa súdu nie je nositeľom práva vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Prvoinštančný súd tak na vec neaplikoval správne ustanovenie § 563 OZ, v dôsledku čoho vychádza jeho rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v zmysle vyššie uvedeného poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/25/2022 z 20.04.2023.

K možnosti zosplatniť úver v zmysle obchodných podmienok žalobca uviedol, že v prípade, ak by aj odvolací súd posúdil vec v súlade s prvoinštančným súdom a na vec aplikoval ustanovenie § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, tak žalobca považuje za potrebné vyjadriť sa k časti bodu 29. odôvodnenia rozsudku, v ktorej je uvedené, že v zmluve o aktivácii nie je dohodnuté právo veriteľa žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, ktoré tvorí základnú podmienku

pre zosplatnenie úveru stanovenej v § 565 Občianskeho zákonníka, pričom absencia tejto náležitosti spôsobuje to, že veriteľ nemá právo úver zosplatniť. Žalobca dôvodil citáciou ust. čl. 16 ods. 1 CSP, § 52 ods. 2 OZ, § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podľa Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej aj „VOP“): Podľa VOP čl. V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 35.: „Banka je povinná informovať Klienta, že nedošlo k úhrade Povinnnej splátky v lehote jej splatnosti písomne alebo formou SMS, a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti Povinnnej splátky. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií Držiteľa karty na všetkých Kartových účtoch vedených na meno Klienta a využiť jeden alebo viacero nasledovných prostriedkov: a) vyhlásiť Dlžný zostatok za okamžite splatný; Banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od Klienta zaplataenie celej pohľadávky Banky, ak je Klient v omeškaní s úhradou Povinnnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej Povinnnej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, c) vymáhať pohľadávku mimosúdne alebo súdnou cestou, d) vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením vymáhaním pohľadávky, e) postúpiť pohľadávku tretej osobe.“ Žalobca považuje uvedené odôvodnenie súdu za nepredvídateľné a zároveň prekvapivé, keďže súd rozhodol bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom vysporiadal s obchodnými podmienkami postupcu, na ktoré žalobca opakovane poukázal. Žalobca zastáva názor, že citované ustanovenie VOP sa vzťahuje na iné produkty postupcu, poukazuje aj na citované ustanovenie čl. V bod 35. VOP, v ktorom je výslovne uvedené, že banka môže vyhlásiť úver za okamžite splatný. Súd v podstate odignoroval obchodné podmienky, s ktorými žalovaný súhlasil, a ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a došiel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, keďže zosplatnenie bolo podľa súdu neplatné, keďže sa podľa súdu postupca s dlžníkom na tejto možnosti nedohodli. Žalobca v súvislosti s napadnutým rozsudkom poukazuje na skutočnosť, že obchodné podmienky boli neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, s čím sa v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa pri podpise Zmluvy s ich obsahom oboznámil a súhlasil s nimi. Zároveň je všeobecne známou skutočnosťou (tzv. notorieta), že tieto v súlade s § 273 ods. 1 OBZ určujú časť obsahu zmlúv aj s odkazom na všeobecné obchodné podmienky, obdobne ako v tomto prípade právny predchodca žalobcu. Poukázal na čl. VIII. ods. 2., čl. XIII. Zmluvy. Žalobca na podporu svojich tvrdení ohľadom obchodných podmienok ako neoddeliteľnej súčasti zmluvy poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.07.2015, sp. zn. 15Co/110/2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/25/2022 z 13.10.2022, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/102/2022 z 21.06.2023. Treba tiež podotknúť, že žiadna norma spotrebiteľského práva SR alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument, resp. aby každá časť takého dokumentu bola osobitne podpísaná. Možno poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit C-42/15. V citovanej veci Súdny dvor interpretoval smernicu o spotrebiteľských úveroch, ktorá prikazuje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súdny dvor v tejto súvislosti judikoval, že pri tejto úprave „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky [podstatné náležitosti] musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“. Je teda možné uzavrieť, že to či zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ZoSÚ môže byť tvorená viacerými listinami, ktoré sú spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom zmluvy, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Žalovaný tak svojím podpisom potvrdil, že si zmluvu prečítal, jej obsahu porozumel a preukázateľne s citovaným znením obchodných podmienok súhlasil. Na podporu svojich tvrdení poukazuje žalobca aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.09.2018, č. k. 21CoE/62/2017-56. V konaní bolo jednoznačne preukázané dodržanie všetkých podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, postupovala sa splatná a nezaplatená pohľadávka, pričom žalovaný bol v omeškaní s plnením čo i len časti záväzku po dobu viac ako 90 dní a bol opakovane vyzvaný zo strany postupcu na úhradu dlžnej sumy pred postúpením pohľadávky. Pokiaľ ide o otázku aktívnej legitimácie žalobcu - predmetnú skutočnosť žalobca preukázal relevantnými dôkazmi predloženými v konaní. Žalobca v konaní preukázal doručenie výzvy zo dňa 04.05.2017 (ktorú okresný súd považoval za výzvu pre zosplatnením) doručenkou, v zmysle ktorej ju mal aj prvoinštančný súd za doručení dňa 18.05.2017 a doručenie výzvy zo dňa 02.07.2017 (ktorú okresný súd považoval za oznámenie o zosplatnení pohľadávky), ktorej doručenie síce v konaní nebolo preukázané doručenkou, avšak jej doručenie nespochybniteľne vyplýva zo skutočnosti, že spolu s týmto oznámením bola žalovanému doručená aj dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní, ktorú žalovaný dňa 12.07.2017 podpísal. Preto napriek tomu, že žalovaný popieral doručenie tohto oznámenia zo dňa 02.07.2017, jeho doručenie jednoznačne vyplýva zo skutočnosti, že predmetná dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní, ktorá tvorila jeho prílohu bola podpísaná žalovaným, čo v konaní ani sám žalovaný nepopieral, resp. nerozporoval.

V zmysle uvedeného tak možno zhrnúť, že oznámenie zo dňa 02.07.2021 žalovanému doručené bolo. Podľa názoru žalobcu nemôže v odvolacom konaní pri prieskume napadnutého rozhodnutia, resp. jeho právne závery a spôsob, akým k ním súd v tomto prípade dospel, v žiadnom prípade obstať, na základe čoho navrhuje okamžitú revíziu napadnutého rozsudku odvolacím súdom.

Žalobca tiež dôvodí nesprávnym právnym posúdením súdom v otázke skúmania bonity podľa ust. § 7 a § 11 ZoSÚ. Žalobca už v prílohe svojho vyjadrenia zo dňa 09.07.2022 poukázal na skutočnosť, že postupca postupoval s odbornou starostlivosťou a skúmal schopnosť žalovaného splácať úver, pričom uviedol: „Žiadateľ uviedol na žiadosti priemerný čistý mesačný príjem 400 €. Príjem bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne. Žiadateľ uviedol Rodinný stav: Slobodný-slobodná a Počet nezaopatrených detí: 0 Žiadateľ uviedol Mesačné finančné náklady na zmluve sú vo výške 0 €. Pre zistenie skutočných finančných nákladov klienta bol vykonaný dopyt do registra SRBI zo dňa 05.11.2015, ktorým boli zistené reálne mesačné finančné náklady v registri SRBI vo výške 28,- €. Žiadateľ uviedol Iné mesačné výdavky vo výške 50,- €. Životné minimum 198.09 €. Keďže výsledkom porovnania Príjmov a Výdavkov je suma vyššia ako je výška schválenej splátky, žiadosť bola schválená.“ Z uvedeného je zrejmé, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru posudzoval výšku príjmu žiadateľa ako aj aktuálnu úverovú zaťaženosť. Žalobca je preto názoru, že v konaní bolo riadne preukázané, že pôvodný veriteľ pred uzavretím zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver, a to aj s ohľadom na rozsah právnej úpravy posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v čase uzatvárania zmluvy. Na základe uvedeného je potrebné zdôrazniť, že právny predchodca žalobcu pri skúmaní schopnosti splácať úver postupoval v súlade so zákonom a s odbornou starostlivosťou dostatočne preskúmal bonitu žalovaného. Keďže veriteľ disponoval údajmi získanými z príslušnej databázy/ registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, a to konkrétne dopytom do úverového registra, dopytom do Sociálnej poisťovne, zároveň disponoval aj informáciou o výške príjmov aj zo samotnej žiadosti o úver. Postupca od žalovaného si na tento účel podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ vyžiadal presné údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný uviedol, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje sumu vo výške 400 €, z ktorej sumy po zohľadnení aktuálneho úverového zaťaženia žalovaného nepochybne vyplývala schopnosť žalovaného poskytnutý úver splácať. Žalobca opakovane uvádza, že ide o žiadosť vyplňanú samotným žalovaným. Postupca nie je policajným orgánom a jeho možnosti skúmania bonity sú obmedzené na údaje z úverového registra a údaje, ktoré mu poskytne samotný žalovaný, a preto má žalobca za to, že nie je možné ho sankcionovať za to, že žalovaný mu takéto údaje neposkytol, resp. úmyselne zamľčal. V súvislosti s tým, žalobca poukazuje na dopyt do úverového registra, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal ku dňu 05.11.2015 (teda v deň uzatvorenia zmluvy) existujúce záväzky s výškou mesačnej splátky vo výške 28 € mesačne. Žalobca preto považuje za preukázané, že neboli splnené podmienky porušenia povinnosti, nakoľko si právny predchodca žalobcu svoju povinnosť preveriť bonitu dlžníka dostatočne splnil. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít, z ktorých príkladom vyberá uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/22/2022 zo dňa 24.05.2023, uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023, uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/20/2021 z 13.09.2022.

Na základe vyššie uvedeného sa preto žalobca nestotožňuje s rozsudkom a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok preskúmal a v zmysle ust. § 390 CSP rozhodol tak, že vyhovie žalobe a prizná žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadřila.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok

súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

8. Predmetom konania je nárok žalobcu ako postupníka predchádzajúceho veriteľa žalovanej VÚB, a.s., Bratislava na zaplatenie sumy 1.587,07 eur s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií na kreditnej platobnej karte na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty A., D. č. XXXXXXXXX zo dňa 5.11.2005. Prvoinštančný súd predmetnú žalobu v celom rozsahu zamietol s odôvodnením, že nedošlo k platnému a účinnému zosplateniu úveru právnym predchodcom žalobcu, to znamená, že žalobca v konaní nemá aktívnu legitimáciu v konaní a ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby bola skutočnosť, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru nekonal s odbornou starostlivosťou, z ktorého dôvodu nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie pohľadávky.

9. Predmetom odvolacieho prieskumu, ktorý je vymedzený ako rozsahom, tak i dôvodmi uplatnenými v podanom odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) bolo posúdiť, či došlo k naplneniu odvolateľom uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. f) - súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h) - rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v kontexte obsahu podaného odvolania popísaného vyššie so zameraním na argumentáciu odvolateľa, že súd nesprávne právne posúdil vec a dopustil sa nesprávnej aplikácie zákonných ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 OZ, argumentoval k možnosti zosplatiť úver v zmysle obchodných podmienok a namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom v otázke skúmania bonity podľa § 7 a § 11 ZoSÚ.

10. Podstatnou v danej veci bolo posúdiť otázku aktívnej legitimácie žalobcu.

11. Aktívnu legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej – existencia tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej – existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

12. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom sporu je nárok žalobcu ako postupníka, ktorý má základ v hmotnoprávnom vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľkou. Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaná ako spotrebiteľka uzavreli dňa 5.11.2015 Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, ktorá sa stala Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty A., D. číslo XXXXXXXXX predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur. Išlo o úver revolvingový s vykonaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Celková výška úveru 1.500 eur, štandardná mesačná splátka 50 eur, ročná úroková sadzba 22,80 eur, ročná percentuálna miera nákladov 24,56%, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom 206,27 eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1.706,27 eur, odplata 29,63%, najvyššia prípustná výška odplaty 41,60%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 23,53% percent, doba trvania zmluvy neurčitá, termín konečnej splatnosti v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Žalovaná neskôr požiadala postupcu o zvýšenie úverového rámca, na základe žiadosti bol upravený úverový rámec na 1.950 eur s novou štandardnou mesačnou splátkou vo výške 65 eur. Podľa čl. VIII. ods. 2 zmluvy sa dohodli, že informácie najmä o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru, informácie o splatení spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania úveru a podmienky zmeny Zmluvy a spôsob zániku záväzkov zo Zmluvy sú špecifikované v Obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy. Podľa bodu XIII. Zmluvy Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujúci list sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Podľa OP čl. V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 35 je uvedené, že Banka je povinná informovať Klienta, že nedošlo k úhrade Povinnnej splátky v lehote jej splatnosti písomne alebo formou SMS, a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti Povinnnej splátky. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií Držiteľa karty na všetkých Kartových účtoch vedených na meno Klienta a využiť jeden alebo viacero nasledovných prostriedkov: a) vyhlásiť Dlžný zostatok za okamžite splatný; Banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Banky, ak je Klient v omeškaní s úhradou Povinnnej splátky

alebo čiastočného plnenia jednej Povinnej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, c) vymáhať pohľadávku mimosúdne alebo súdnou cestou, d) vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením vymáhaním pohľadávky, e) postúpiť pohľadávku tretej osobe. Z písomného oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.07.2017 vyplýva, že banka žalovanej oznamuje, že dlh z kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zmluvou o postúpení pohľadávok a uzavretou medzi postupcom Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a postupníkom - žalobcom dňa 15.11.2018 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa - banky na žalobcu.

13. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok 15.11.2018, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 15.11.2018, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

16. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že základným predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách ako aj ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ je, že musí ísť o splatnú pohľadávku.

17. Súd prvej inštancie na zosplatnenie úveru aplikoval ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Žalobca v odvolaní namietal právne posúdenie súdom prvej inštancie, argumentoval, že ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ sa na daný právny vzťah nevzťahujú, pretože nebolo dojednané plnenie v splátkach, ale len opakujúce sa plnenie v existujúcom záväzkovom vzťahu na dobu neurčitú. Žalobca vytýkal súdu, že neaplikoval správne ust. § 563 OZ na výzvu zo dňa 4.5.2017, ktorou pôvodný veriteľ určil splatnosť záväzku žalovanej.

18. V žiadosti/zmluve o aktiváciu Bankomatky Quatro je uvedený predschválený úverový rámec 1.500 eur, štandardná mesačná splátka 50 eur, deň splatnosti je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise, termín konečnej splatnosti – v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Následne bol upravený úverový rámec na 1.950 eur, štandardná mesačná splátka 65 eur, od septembra 2016.

19. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

22. Právnou skutočnosťou, ktorá zakladá možnosť splniť dlh v splátkach je vždy dohoda účastníkov alebo rozhodnutie súdu, prípadne rozhodcovského orgánu. Určité obmedzenia pritom vyplývajú z povahy predmetu plnenia, pretože splátky sú uskutočniteľné iba v prípade plnenia deliteľného. Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem. Splátky majú odlišnú dobu splatnosti a môžu byť stanovené v rozličnej výške. Dohoda o splátkach je vo všeobecnosti prípustná pri vzniku záväzkového vzťahu alebo kedykoľvek počas jeho trvania. Každá splátka má individuálne určenú splatnosť, v dôsledku čoho sa pri každej z nich osobitne posudzuje omeškanie a premlčanie. Plnenie dlhu splátkach je výhodou, ktorá je dlžníkovi poskytnutá na úkor veriteľa, keďže možno predpokladať, že záujmom veriteľa je uspokojenie celej jeho pohľadávky v najkratšom možnom čase. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlišiť opakujúce sa plnenie, respektíve plnenia opakujúcich sa dávok v trvajúcim záväzkovom vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená a závisí od doby trvania samotného záväzkového vzťahu. Záväzkové vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom zmysle slova, ale uplynutím času (§ 578 OZ), výpoveďou (§ 582 OZ), dohodou (§ 572 ods. 2 OZ) alebo iným odlišným spôsobom. Splnením môžu zaniknúť iba jednotlivé záväzky zodpovedajúce individuálnemu a opakujúcemu sa plneniu, ktoré však nemá charakter splátky celkového dlhu. Ide predovšetkým o plnenie nájomného, dôchodku, vyživovacej povinnosti podľa Zákona o rodine a podobne. Na právne vzťahy s opakujúcim sa plnením nemožno § 565 aplikovať - Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol. Občiansky zákonník II, Komentár, C.H.Beck, strana 1985, 1986.

23. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že právny predchodca žalobcu a žalovaná v Zmluve o aktivácii Bankomatky Quatro dohodli už pri vzniku záväzkového vzťahu dňa 5.11.2015 možnosť splniť poskytnutý úver v splátkach (štandardná mesačná splátka 50 eur od 9/2016 upravená na 65 eur), výška dlhu bola vopred určená sumou 1.706,27 eur a následne zmenená na 2.215,13 eur, splátky mali stanovenú odlišnú dobu splatnosti. Možno preto prijať jednoznačný záver, že účastníci uvedeného záväzkového vzťahu si dohodli plnenie v splátkach podľa § 565 OZ tak ako správne posúdil súd prvej inštancie. Išlo o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ – žalovaná realizovala podľa dohody s právnym predchodcom žalobcu. Tomu, že v danej veci išlo o plnenie v splátkach podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, v súvislosti s následkami v prípade straty výhody splátok, nasvedčuje aj formulácia dohodnutá pri termíne konečnej splatnosti: v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti, teda ide o následok predpokladaný pri plnení v splátkach. Taktiež sa žiada uviesť, že právny predchodca žalobcu využil v danej veci inštitút vyhlásenia okamžitej splatnosti – list zo dňa 2.7.2017 z čoho vyplýva záver, že išlo o plnenie v splátkach. Pokiaľ žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie a následne aj v odvolaní argumentuje tým, že strany si nedohodli plnenie v splátkach, ide o nedôvodnú námietku, ktorá účelovo sledovala zvrátenie následkov postupu samotného právneho predchodcu žalobcu. Pokiaľ súd prvej inštancie neaplikoval § 563 OZ na výzvu zo dňa 4.5.2017 tak ako uvádza odvolateľ, nedopustil sa nesprávneho právneho posúdenia.

24. Súd prvej inštancie prijal záver, že v zmluve o aktivácii nie dohodnuté právo veriteľa žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, teda nebola splnená náležitosť zmluvy a to upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania úveru, veriteľ nemal právo úver zosplatiť. Žalobca v odvolaní nesúhlasil so súdom prvej inštancie, poukázal na Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., článok V., bod 35. v zmysle uvedeného bol postupca oprávnený zosplatiť úver. V citovanom bode v OP je výslovne uvedené, že banka môže vyhlásiť úver za okamžite splatný. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že tieto OP nezobral do úvahy. Podľa žalobcu

OP tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a to s poukazom na čl. VIII ods. 2 zmluvy ako aj čl. XIII. Zároveň poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit C- 42/15. V danom prípade zmluva bola tvorená viacerými listinami, ktoré boli spotrebiteľovi odovzdané pred podpisom zmluvy, spotrebiteľka si zmluvu prečítala a jej obsahu porozumela a preukázateľne so znením OP súhlasila.

25. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26. V zmysle čl. VIII. ods. 2 Zmluvy informácie najmä o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru, informácie o splatení spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania úveru a podmienky zmeny zmluvy a spôsob zániku záväzkov zo zmluvy sú špecifikované v Obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

27. V zmysle čl. XIII. Zmluvy zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu prečítali, že bola uzavretá slobodne, vážne je výrazom vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz týchto skutočností pripájajú svoje podpisy. Prijatím a schválením Žiadosti zo strany Banky sa táto Žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty A., D. vydávané spolupráci s CFH a zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou medzi klientom a bankou v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov. Obchodné podmienky, Cenník a Potvrdzujú list sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy.

Podľa OP čl. V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 35 je uvedené, že Banka je povinná informovať Klienta, že nedošlo k úhrade Povinnnej splátky v lehote jej splatnosti písomne alebo formou SMS, a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti Povinnnej splátky. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií Držiteľa karty na všetkých Kartových účtoch vedených na meno Klienta a využiť jeden alebo viacero nasledovných prostriedkov: a) vyhlásiť Dlhý zostatok za okamžite splatný; Banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Banky, ak je Klient v omeškani s úhradou Povinnnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej Povinnnej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, b) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, c) vymáhať pohľadávku mimosúdne alebo súdnou cestou, d) vymáhať od Klienta všetky náklady spojené s uplatnením vymáhaním pohľadávky, e) postúpiť pohľadávku tretej osobe.

28. Ustanovenie § 9 ods. 1 prvá veta ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy 5.11.2015, požaduje pre platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu (§ 40 OZ), v zmysle ktorej sa pre platnosť právneho úkonu vyžaduje podpis konajúcej osoby. Zároveň však ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka umožňuje, aby časť obsahu zmluvy bola určená aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

29. Súdny dvor EÚ vo svojom rozsudku vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej jednoznačne konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) boli obsiahnuté v jedinom dokumente (odpoveď na prejudiciálne otázky č. 1 a 2). Podmienkou však je, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala jasné s zrozumiteľné odkazy na iné písomnosti alebo trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti a že zároveň tieto iné písomnosti alebo trvalé nosiče boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

30. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vnútroštátny poriadok SR, ako ani európska smernicová úprava spotrebiteľských úverov nevyžaduje zakotvenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jedinom dokumente, ani nevylučuje použitie všeobecných obchodných podmienok. Je preto prípustné, aby okrem samotnej zmluvnej listiny (tu Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty) boli zmluvné podmienky (vrátane obligatórnych náležitostí) obsiahnuté aj v ďalších zmluvných dokumentoch, avšak podmienkou je riadna inkorporácia týchto dokumentov do zmluvy, t. j. jasný, zrozumiteľný

a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a že sú súčasťou zmluvy a zároveň musia byť tieto dokumenty transparentné, t. j. spotrebiteľovi musí byť zrejmé o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť preukázateľne informovaný o ich obsahu, teda príslušné obchodné podmienky, či iné listiny na ktoré zmluva odkazuje musia byť spotrebiteľovi známe, resp. priložené k zmluve pri jej podpise tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

31. Z obsahu samotnej zmluvy pritom (ako bolo už vyššie uvedené) vyplýva, že zmluva vo svojom čl. VIII bod 2. a čl. XIII. obsahuje riadnu inkorporáciu Obchodných podmienok banky do zmluvy, ide o jasný a zrozumiteľný odkaz na tieto dokumenty, pričom z citovaných čl. Zmluvy zároveň vyplýva, že žalovaná sa s tými dokumentmi pred podpisom zmluvy riadne oboznámila, Obchodné podmienky podpísala. Z toho vyplýva, že v danom konkrétnom prípade boli zmluvné podmienky obsiahnuté v Obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu medzi stranami riadne dojednané a sú neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy. Preto je obrana žalobcu v podanom odvolaní v tomto smere v celom rozsahu dôvodná a záver súdu, že v zmluve nie je dohodnuté právo veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, nie je správny.

32. Odvolateľ napokon dôvodil, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku bonity podľa § 7 a § 11 ZoSÚ.

33. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 5.11.2015, veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

34. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 5.11.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

35. Účelom ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ ukladajúcim veriteľom povinnosť v predzmluvnom vzťahu so spotrebiteľom skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je zabrániť v poskytovaní úverov spotrebiteľom ako slabšej zmluvnej strane, ktorých finančné možnosti neumožňujú splácanie úveru. Veriteľ, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver je povinný vynaložiť aktívne úsilie, posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak získaných vlastnou činnosťou, napr. z bankového/nebankového registra, dopytom na Sociálnu poisťovňu. Toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľom správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne z pohľadu návratnosti úveru a z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov (účelom citovaného ustanovenia je tak ochrániť spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvy a vyrovnať tak faktickú nerovnováhu vznikajúcu v právnom vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom).

36. Odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie SD EÚ vo veci sp. zn. C-679/18, v ktorom sa uvádza, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenjej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť

veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

37. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je aj povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (NS ČR sp. zn. 33Cdo 2178/2018). V zmysle rozsudku NSS ČR zo dňa 1.4.2015 č.j. 1As 30/2015-39 súčasťou odbornej starostlivosti poskytovateľa úveru je i taká obozretnosť, ktorá ho vedie k nespoľiehaniu sa len na údaje tvrdené žiadateľom o úver, ale i k prevereniu (požiadavky na doloženie) týchto tvrdení (napr. potvrdením o zamestnaní a príjme, doložením výplatných pásov, doložením výpisu z účtu žiadateľa a podobne).

38. Posúdiac preukázané skutkové okolnosti danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie v tom, že veriteľ pri posudzovaní schopnosti žalovanej spotrebiteľky splácať daný spotrebiteľský úver nepostupoval s potrebnou odbornou starostlivosťou keď si nezabezpečil dostatok údajov o príjmoch a výdavkoch žalovanej na získanie objektívneho obrazu o jej finančnej situácii. Veriteľ nezisťoval skutočné mesačné výdavky žalovanej, ktoré sú nesporne základnými údajmi pre posúdenie schopnosti splácania úveru. Je podloženým tvrdenie prvoinštančného súdu, že veriteľ nemal žiadnym spôsobom preukázané mesačné výdavky žalovanej, ktoré nie sú obsiahnuté ani v žiadosti žalovanej o úver, v ktorej nie je ani uvedené, v akej nehnuteľnosti býva (či býva v nájomnom byte prípadne u rodičov). V danom prípade veriteľ nezisťoval akékoľvek (základné pravidelné) výdavky žalovanej, keď o nich nie je ani zmienka v podanej žiadosti, pričom iba zistenie z verejných databáz, že žalovaná spotrebiteľka síce bola úverovo zaťažená v rozsahu 28 eur, je za účelom zisťovania výdavkov spotrebiteľa absolútne nedostatočné. Zároveň veriteľ nedostatočne vyhodnotil aj okolnosť, že pred podaním predmetnej žiadosti o vydanie karty, žalovaná 9-krát žiadala o spotrebný úver, pričom všetky žiadosti boli zamietnuté.

39. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd sa zhodol s názorom prvoinštančného, že k posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver pristúpil veriteľ čisto formálne a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný cit. ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, keď s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovanej splácať daný spotrebiteľský úver, pretože k tomuto posudzovaniu si nezabezpečil nevyhnutné základné informácie. Dôsledkom toho, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ je, že nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho právny úkon, ktorým veriteľ jednostranne vyhlásil predčasnú splatnosť daného spotrebiteľského úveru, je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ, absolútne neplatným právnym úkonom, ktorý je neúčinný. Následne, ak malo dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu za situácie, keď postúpená pohľadávky nebola splatnou v rozpore s cit. § 17 ods. 1 ZoSÚ, k postúpeniu došlo v rozpore so zákonom, čo má za následok v zmysle § 39 OZ neplatnosť právneho úkonu postúpenia, a žalobca sa účinne nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. Na strane žalobcu je teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v spore, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné predmetnú žalobu zamietnuť, ako správne postupoval prvoinštančný súd.

40. Odvolací súd potom s poukazom a vyššie uvedené, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku prvoinštančným súdom, po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie uplatnenej žalobcom, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výrokoch vecne správny, včítane, správneho a odvolacími dôvodmi ani osobitne nenapadnutého závislého výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím ust. § 387 CSP potvrdil.

41. V odvolacom konaní fakticky úspešnej žalovanej vznikol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP právo na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi, o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP musí rozhodnúť aj bez návrhu odvolací súd v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Keďže ale žalovaná bola v odvolacom konaní úplne pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, s odkazom tiež na R 72/18.

42. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).